

Hovedrevisors heromhandlede Opgave falder det derimod at øve Kritik over Forsvarligheden af Generaldirektørens Dispositioner eller af Statsbanernes Drift i det hele taget". Voilå, Staten har du at holde dine Fingre fra, dèr har Revisionen ingen Verdens Ting at gøre. Og hvis det saa var det eneste! Men der staar noget mere: „Den Omstændighed, at der overfor Hovedrevisor paaberaabes en Ordre af Ministeren, ophæver ikke hans Pligt til at gøre Udsættelse til Regnskabet". Altsaa, Ministeren kan man ganske rolig klø løs paa, men Gud hjælpe den Revisor, der vilde røre ved en Generaldirektør eller ved Statens Drift i det hele taget, det gaar ikke an. Det kalder jeg ikke at være uafhængig. Jeg mener, at en Revisor for at kunne gøre sin Pligt skal være ikke mindre uafhængig end en Dommer.

Jeg synes, at Historien fra Aarhus og denne lille Prøve paa Instruks tyder paa, at ikke alt er, som det bør være. Det er naturligvis Ting, der kan rettes; jeg har ikke sagt dette som en Kritik af Lovforslaget — det kommer ikke Lovforslaget ved, for saa vidt som det er en Instruks, der kan forandres —, men jeg har villet fremhæve Rekrutteringen af Revisorer, for naar vi ikke sørger for at faa de rigtige Folk til at revidere, kan vi lave saa mange Bestemmelser, vi vil, saa betyder Revisionen ingenting. Det, Revisionen skal, er, som sagt, navnlig at tjene Penge til Staten. Jeg har i 14 Aar været Revisor under Københavns Kommune, og — det er ikke for at prale, men jeg tør sige, at ikke jeg alene, men alle Kommunens Revisorer har tjent langt over deres Gager til Kommunen ved at paapege Fejl, der er begaaet af Administrationen, og faa dem rettet. Jeg peger paa det med den 1/2 pCt., som Kommunen fik af Skibe. Denne 1/2 pCt. var efterhaanden ganske forsvundet ud af Administrationens Bevidsthed, og da den kom op, gav den jo, navnlig under Krigen, ikke saa ganske faa Hundrede Tusinder i Kassen.

Til allersidst kommer jeg til Statsrevisionen. Paa ingen Maade fordi jeg har villet stille Statsrevisionen ringere, tværtimod, jeg vil sætte den højere end alt det andet, den svæver over alt det andet. I §§ 25 og 26 er der Tale om, hvorledes man skal forholde sig med denne, og den ærede Ordfører for Venstre syntes at være glad for disse Bestemmelser. Ja, det kunde man ogsaa godt være, men min Glæde er alligevel noget behersket. Thi ligesom jeg gerne vil stille de almindelige Revisorer saa uafhængigt som vel muligt, saaledes vil jeg ogsaa gerne stille Statsrevisionen saa uaf-

hængigt som muligt. Jeg synes, Rigsdagen staar sig bedst ved at have Statsrevisorerne staaende ganske uafhængigt af de andre. De kan udmærket godt holde Møder sammen med de Herrer og foranstalte, hvad de anser for rigtigt i den Henseende; men det Indtryk, jeg har i Øjeblikket i alt Fald — om jeg kan lade mig omvende, ved jeg ikke, jeg er ikke Fanatiker paa noget Spørgsmaal —, er, at vi bør holde Statsrevisionen for sig og det andet for sig. Det har været Grundlovens Hensigt, at Statsrevisionen skulde være noget for sig, skulde staa over alt det andet. Det andet skallægges saa godt til Rette som muligt, for at Statsrevisionen kan blive saa godt oplyst som muligt, for at Statsrevisionen igen saa godt som muligt kan oplyse Rigsdagen og Befolkningen. Men det har vist aldrig været Hensigten, at Statsrevisionen skulde blandes ind i Administrationen, og det er det, jeg er bange for, den let bliver her. Derfor vil jeg gerne pege paa, at deri kan der ligge noget, man skal overveje, og det vil jeg henstille, at man gør. Ellers vil jeg, ligesom den ærede foregaaende Taler, give mit Partis Tilslutning til Lovforslaget, og jeg ønsker som han, at vi kan faa det gennemført i indeværende Samling.

Døcker: Det foreliggende Lovforslag er jo fremkommet navnlig fra Statsregnskabskommissionen, hvis Forslag og Udkast har dannet Grundlaget for det, og som alt nævnt er det tiltraadt af Administrationskommissionen. Statsregnskabskommissionen blev nedsat vist for 4 Aar siden, efter at der fra Statsrevisoratets Side i adskillige Aar var sket indtrængende Henstillinger om, at der blev taget et Arbejde op for større Ensartethed i Statsregnskabet og i Ministeriernes Regnskaber og for et bedre, mere indgaaende Revisionsvæsen. Resultatet foreligger nu altsaa her, og jeg maa sige, at jeg som Medlem af Statsrevisoratet med megen Glæde ser det foreliggende Resultat. Forslaget om Regnskabsvæsenet er jo allerede traadt ud i Livet paa administrativ Maade, men i dette Forslag lovfæstes de Hovedregler, der er givet for Regnskabets Behandling i de forskellige Ministerier.

Det, der har interesseret mig personlig mest, er naturligvis Omordningen af Revisionen. Det er meget rigtigt, som den ærede foregaaende Taler sagde, at Statsrevisionen burde man i Virkeligheden vente med at tale om til sidst, hvad det ærede Medlem jo ogsaa gjorde, men det kan ikke hjælpe noget: Statsrevisionen er jo Rigsdagens og derigennem Folkets Tilsyn med